

— Не, дружиннико, тѣ сѣ мои другарки, тѣ не завиждатъ, тѣ ме обичатъ... обичатъ, обичатъ! И като сложи глава на чина, се мѣчеше да спре сълзитѣ, които още по-обилно почнаха да се търкалятъ по бледитѣ ѝ страни. Ридание изпълни стаята и...

Меката, топла рѣчка на леля Райна погали разплаканото личице на Сашка, която още не вѣрваше, че това е сънъ.

И въ сънѣтъ си, тя се чувствуваше бранничка.

СТЕФАНКА РАЧКОВА

Орлюва челничка въ Свиленградъ

БАЩИНСКА ЗЕМЯ

Привличашъ ме като магия,
прекрасна бащина земя!
Отъ твойта чудна ведрина
азъ утринното слънце пия.

Притворя ли за мигъ очи,
играе лунниятъ свѣтликъ
съ вѣнецъ отъ слънчеви лѣчи —
азъ виждамъ само твоя ликъ.

Въ шума на зрѣлитѣ жита,
долавямъ твойта тиха жалъ,
долавямъ трѣпно радостѣта
въ гласа на медния кавалъ.

На всички български сърдца
ти давашъ своя обликъ цѣлъ —
ти ставашъ наша плѣтъ и кръвъ.
Прекрасна бащина земя,
за тебе кой не би отдалъ
живота си съсъ радостъ прѣвъ?

ВЕСА ПАСПАЛЕЕВА

